บทที่ 7
ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าไทยในประเทศจีน

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าที่ทำการศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์โดยใช้ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage Index: RCA) นอกจากนั้นยังวิเคราะห์ถึงการเปลี่ยนแปลงค่า RCA เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ความได้เปรียบของสินค้าไทย โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า พลวัตรความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Dynamic Revealed Comparative Advantage)

7.1 ผลการศึกษาดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ

จากการศึกษาสินค้าเกษตรส่งออกของไทยไปยังประเทศจีน 24 ชนิด ในช่วงปี พ.ศ. 2543-2547 พบว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าที่ทำการศึกษาถึง 22 ชนิด กล่าวคือ สินค้า 22 ชนิดมีค่า RCA มากกว่า 1 ส่วนสินค้าอีก 2 ชนิด ได้แก่ กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง และน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมีค่า RCA ของไทยมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงถึงไทยมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ

ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าไทยที่ทำการศึกษาสามารถอธิบายเป็นรายกลุ่มสินค้าได้ดังนี้

7.1.1 กลุ่มสินค้าที่มีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น

สินค้าที่ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้นทุกปีมี 5 รายการได้แก่ ปลายข้าว, ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806 (ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง), ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ, พืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ และ กล้วย รวมถึงกล้วยสดหรือแห้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 7.1 ตารางแสดงสินค้าที่ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น (เรียงตามมูลค่าการส่งออกจากมากไปน้อย)

ลำดับ	สินค้า	ค่า RCA				
		พ.ศ.2543	พ.ศ.2544	พ.ศ.2545	พ.ศ.2546	พ.ศ.2547
1*	ปลายข้าว (HS: 100640)	-	-	-	46.73	48.61
2	ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806(ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง)(HS: 081340)	7.88	1.42	3.2	11.53	45.53
3	ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ (HS: 060310)	13.8	28.23	39.29	40.7	43
4	พืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ (HS: 060290)	0.73	1.51	4.38	9.33	12.81
5	กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง (HS: 080300)	0.05	0.08	0.16	0.28	1.01

ที่มา : คำนวณโดยใช้ข้อมูล World Trade Atlas (2004)

หมายเหตุ : * คือ สินค้าที่บางปีไทยไม่ได้ส่งออกไปยังประเทศจีน สามารถดูได้ในภาคผนวก ก

1) ปลายข้าว (HS: 100640)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกไปยังประเทศจีนรายเดียวไม่มีคู่แข่ง โดยเริ่มมีการส่งออกไปยังจีนในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ในปี พ.ศ. 2546 ค่า RCA เท่ากับ 46.73 ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มเป็น 48.61

2) ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806 (ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง) (HS: 081340)

สินค้าชนิดนี้โดยรวมแล้วประเทศไทยมีความได้เปรียบเพิ่มขึ้น จากเดิมในปี พ.ศ. 2543 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบโดยค่า RCA เท่า 7.88 เป็น 45.53 ในปี พ.ศ. 2547 เมื่อเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับสอง ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ พม่า (RCA=128.83) และ เวียดนาม (RCA=1.28) ส่วนอีกสองประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ ออสเตรเลีย (RCA=0.15) และ สหรัฐอเมริกา (RCA=0.03)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3) ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ (HS: 060310)

สำหรับสินค้าชนิดนี้ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปี พ.ศ. 2543 ไทยมีค่า RCA เท่ากับ 13.80 เป็น 43.00 ในปี พ.ศ. 2547 และในปีนี้ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนประเทศคู่แข่งมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ เนเธอร์แลนด์ (RCA=17.46) และ นิวซีแลนด์ (RCA=4.42) อีกสองประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ แอฟริกาใต้ (RCA=0.65) และ ญี่ปุ่น (RCA=0.03) ที่น่าสนใจคือ ประเทศ เนเธอร์แลนด์ จากเดิมมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งในปี พ.ศ. 2543-2544 แต่ความได้เปรียบกลับลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังมีประเทศนิวซีแลนด์ ที่จากเดิมในปี 2543-2544 ไม่ได้มีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีน จนในปี พ.ศ. 2545 เริ่มส่งออกและมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพิ่มเรื่อยมา

4) พืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ (HS: 060290)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากเดิมที่ในปี พ.ศ. 2543 ไทยมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบโดยค่า RCA เท่า 0.73 เป็น 12.81 ในปี พ.ศ. 2547 เมื่อเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับ 2 รองจาก เนเธอร์แลนด์ (RCA=33.80) แต่มากกว่า ไต้หวัน (RCA=1.65) ส่วนอีกสองประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ สหรัฐอเมริกา (RCA=0.96) และ เกาหลีใต้ (RCA=0.85)

5) กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง (HS: 080300)

แม้สินค้าชนิดนี้ไทยจะมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 แต่ความเสียเปรียบมีแนวโน้มลดลง ในปีพ.ศ. 2547 ไทยเริ่มมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้โดยมีค่า RCA=1.01 โดยส่วนใหญ่สินค้าชนิดนี้ที่ไทยส่งออกไปยังประเทศจีนร้อยละ 95 เป็นกล้วยไข่ ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ เอกวาดอร์ (RCA=535.92), ฟิลิปปินส์ (RCA=52.71), เวียดนาม (RCA=8.86) และ อินโดนีเซีย (RCA=0.01) ที่น่าสนใจคือ เวียดนาม ที่มีความได้เปรียบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากเดิมที่มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในปี พ.ศ. 2543 ค่า RCA=0.38 เป็น 8.86 ในปี พ.ศ. 2547 และจากการสัมภาษณ์ผู้ส่งออกพบว่า ประเทศ ฟิลิปปินส์ ที่ถือเป็นประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ในสินค้าชนิดนี้เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 85 ที่แท้จริงแล้วไม่ใช่คู่แข่งของไทย เนื่องจากสินค้าชนิดนี้ที่ไทยส่งออกไปยังประเทศจีนเป็นกล้วยไข่ แต่ฟิลิปปินส์ส่งออกกล้วยหมอไปยังประเทศจีน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

7.1.2 กลุ่มสินค้าที่มีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลง หรือ ไม่คงที่

สินค้าที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลงทุกปีมี 2 รายการได้แก่ กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) แช่เย็นจนแข็ง, กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) ไม่แช่เย็นจนแข็ง ส่วนสินค้าที่เหลืออีก 17 ชนิดมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่

ตารางที่ 7.2 ตารางแสดงสินค้าที่ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลง หรือไม่คงที่ (เรียงตามมูลค่าการส่งออกจากมากไปน้อย)

ลำดับ	สินค้า	ค่า RCA				
		พ.ศ.2543	พ.ศ.2544	พ.ศ.2545	พ.ศ.2546	พ.ศ.2547
1*	ทูเรียนสด (HS: 081060)	-	-	52.68	46.78	48.61
2	ข้าว (HS: 100630)	51.27	51.53	52.67	46.77	47.3
3*	ครั่ง (HS: 130110)	26.23	39.16	30.72	-	40.78
4	ผลไม้สดอื่นๆ (HS: 081090)	50.19	40.07	29.95	15.14	40.29
5	ยางแผ่นรมควัน (HS: 400121)	46.62	46.35	45.83	37.89	38.96
6	มันสำปะหลัง (HS: 071410)	11.33	42.14	41.87	36.11	38.62
7	ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด (HS: 080450)	27.99	41.64	30.83	34.27	38.44
8	น้ำยางธรรมชาติ (HS: 400110)	35.4	36.76	36.62	35.57	34.28
9	กุ้งอื่นๆไม่แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030623)	36.23	43.06	34.9	33.21	31.37
10	เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ (HS: 350510)	27.39	25.32	29.22	25.67	25.59
11	สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง(HS: 110814)	23.84	26.48	26.2	21.83	22.58
12	ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์)(HS: 400122)	22.71	19.63	21.15	18.24	15.77
13	สตาร์ชอื่นๆ (HS: 110819)	23.27	22.78	18.21	13.85	15.28
14	เนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆ (HS:030490)	4.04	5.74	18.26	8.64	5.56
15	เมล็ดพืชผัก (HS: 120991)	4.66	4.53	5.11	3.88	3.61

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ลำดับ	สินค้า	ค่า RCA				
		พ.ศ.2543	พ.ศ.2544	พ.ศ.2545	พ.ศ.2546	พ.ศ.2547
16	ปลา แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030379)	4.35	1.68	1.66	1.28	3.38
17	กุ้งอื่นๆ แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030613)	2.68	2.21	1.43	1.39	1.59
18	ปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย (ที่นอกจากมีชีวิต สด หรือแช่เย็น) (HS: 030749)	1.24	0.94	1.3	1.67	1.22
19*	น้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมี (HS: 151190)	-	0.19	0.37	0.14	0.19

ที่มา : คำนวณโดยใช้ข้อมูล World Trade Atlas (2004)

หมายเหตุ : * คือ สินค้าที่บางปีไทยไม่ได้ส่งออกไปยังประเทศจีน สามารถดูได้ในภาคผนวก ก

1) ทุเรียนสด (HS: 081060)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกไปยังประเทศจีนรายเดียวไม่มีคู่แข่ง โดยเริ่มมีการส่งออกไปยังจีนในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ในปี พ.ศ. 2545 ค่า RCA เท่ากับ 52.68 ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลงเป็น 48.61

2) ข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม (HS: 100630)

สินค้าชนิดนี้โดยรวมแล้วประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบสูง และมีความได้เปรียบมากกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ โดยค่า RCA ในปี พ.ศ. 2547 มีค่าเท่ากับ 47.30 ที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบในสินค้าข้าวสูงเนื่องจากไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลก ซึ่งข้าวที่ไทยส่งออกไปจีนเป็นข้าวคุณภาพดี จากการที่ประชากรจีนมีรายได้มากขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการบริโภคข้าวคุณภาพดีขึ้น เช่น ข้าวขาว 100 เปอร์เซ็นต์ ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น ส่วนประเทศคู่แข่งมีความได้เปรียบดังนี้ ลาว (RCA=19.28) และ เวียดนาม (RCA=5.88) ส่วนอีกสองประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ สหรัฐอเมริกา (RCA=0.003) และ ญี่ปุ่น (RCA=0.001)

3) ครั่ง (HS: 130110)

สินค้าชนิดนี้ประเทศจีนมีการนำเข้าจากโลกน้อยมากเฉลี่ยปีละ 0.91 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยประเทศไทยสามารถส่งออกได้เฉลี่ยปีละ 0.69 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยในปี พ.ศ. 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แต่ละประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=40.78) และ อินเดีย (RCA=6.51) ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญอื่นๆ มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ ฝรั่งเศส (RCA=0.98), สหรัฐอเมริกา (RCA=0.31) และ ญี่ปุ่น (RCA=0.1) แนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของแต่ละประเทศไม่คงที่

4) ผลไม้สดอื่นๆ (ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ เงาะ สับปะรด) (HS: 081090)

สินค้าชนิดนี้ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบสูง โดยในปี พ.ศ. 2547 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ค่า RCA=40.29 ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ เวียดนาม (RCA=36.46) ส่วนประเทศคู่แข่งอื่นๆมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ ไต้หวัน (RCA=0.09) และ มาเลเซีย (RCA=0.001) ประเทศที่น่าสนใจคือ เวียดนาม จากที่ในปี พ.ศ. 2543 มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ ค่า RCA=0.63 และมีความได้เปรียบเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี พ.ศ. 2546 ค่า RCA สูงถึง 187.57 ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ค่า RCA ลดลงเป็น 36.46 จะเห็นได้ว่าความได้เปรียบเทียบมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

5) ยางแผ่นรมควัน (HS: 400121)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยในปี พ.ศ. 2547 แต่ละประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=38.96), พม่า (RCA=37.98), อิน โดนีเซีย (RCA=5.39) และ อินเดีย (RCA=4.85) ส่วนอีกหนึ่งประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบคือ มาเลเซีย (RCA=0.83) ประเทศคู่แข่งที่น่าสนใจคือประเทศ พม่า เนื่องจากในปี พ.ศ. 2543 ค่า RCA เท่ากับ 1.97 เพิ่มขึ้นเป็น 37.98 ในปี พ.ศ. 2547

6) มันสำปะหลัง (HS: 071410)

สำหรับสินค้าชนิดนี้มีประเทศผู้ส่งออกไปยังจีนเพียง 3 ประเทศ และแต่ละประเทศมีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเปลี่ยนเปลี่ยงไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2547 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับหนึ่ง ค่า RCA เท่ากับ 38.62 ส่วนอีก 2 ประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ เวียดนาม (RCA=32.57) และ อินโดนีเซีย (RCA=4.79)

7) ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด (HS: 080450)

สินค้าชนิดนี้ส่วนใหญ่จะเป็นมังคุดร้อยละ 90 ซึ่งมังคุดถือเป็นผลไม้ไทยที่ชาวจีนนิยมบริโภคเป็นอันดับ 2 รองจากทุเรียน ส่วนฝรั่งและมะม่วง ทำการขนส่งไปยากมากเพราะต้องการการดูแลสูงไม่ให้สินค้าบอบช้ำ นอกจากนั้นยังเน่าเสียง่ายอีกด้วย โดยรวมแล้วประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้ากลุ่มนี้เพิ่มขึ้น จากเดิมที่ในปี พ.ศ. 2543 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบโดยค่า RCA เท่า 27.99 เป็น 38.44 ในปี พ.ศ. 2547 เมื่อเทียบกับคู่แข่งที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สำคัญไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ เวียดนาม (RCA=13.11) และ ฟิลิปปินส์ (RCA=7.78) ส่วนอีกสองประเทศมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ มาเลเซีย (RCA=0.25) และ ไต้หวัน (RCA=0.14) แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า ประเทศคู่แข่งสินค้ามังคุดที่ต้องจับตามองสุดคือ อินโดนีเซีย ที่กำลังมาแรง ส่วนประเทศอินเดียมีมังคุดขายแต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ

8) น้ำยางธรรมชาติ (HS: 400110)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยในปี พ.ศ. 2547 แต่ละประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=34.28), เวียดนาม (RCA=9.19) และ มาเลเซีย (RCA=7.38) เนื่องจากไทยถือว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกยางรายใหญ่ของโลก และประเทศจีนต้องการยางเพื่อแปรรูปเป็นยางรถยนต์มากที่สุดในโลกดังนั้นจึงมีการนำเข้าน้ำยางจากไทยเป็น จำนวนมากส่วนประเทศคู่แข่งอื่นๆมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ อินโดนีเซีย (RCA=0.87) และ ไต้หวัน (RCA=0.03)

9) กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) ไม่แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030623)

สินค้าชนิดนี้ประเทศจีนมีการนำเข้าจากโลกเฉลี่ยปีละ 11.46 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยประเทศไทยสามารถส่งออกไปจีนได้เฉลี่ยปีละ 8.15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลงเรื่อยมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ในปีพ.ศ. 2547 มีค่า RCA เท่ากับ 31.37 ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 2 รองจาก กัมพูชา (RCA=1,205.10) แต่มากกว่า อินโดนีเซีย (RCA=9.46), สิงค์โปร์ (RCA=1.65) และ ญี่ปุ่น (RCA=0.34) โดยประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากอย่าง กัมพูชา มีแนวโน้มได้เปรียบเพิ่มขึ้นทุกปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ส่วนประเทศอื่นๆมีแนวโน้มความได้เปรียบไม่คงที่

10) เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ (HS: 350510)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยในปี พ.ศ. 2547 แต่ละประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=25.59), อินโดนีเซีย (RCA=3.35) และ สหรัฐอเมริกา (RCA=1.53) ส่วนประเทศคู่แข่งที่สำคัญอื่นๆมีความเสียเปรียบ โดยเปรียบ เทียบได้แก่ ไต้หวัน (RCA=0.37) และ ญี่ปุ่น (RCA=0.36)

11) สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง (HS: 110814)

สินค้าชนิดนี้โดยรวมแล้วแต่ละประเทศมีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2547 ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับที่หนึ่งคือ เวียดนาม (RCA=69.50) ส่วนประเทศอื่น ๆ มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(RCA=22.58), โปแลนด์ (RCA=19.02), อินโดนีเซีย (RCA=12.59) และ เนเธอร์แลนด์ (RCA=5.36) จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเป็นอันดับที่สอง ที่น่าสนใจคือ ในปี พ.ศ. 2547 อินโดนีเซีย มีความได้เปรียบเพิ่มขึ้นอย่างมากจากที่เคยเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบมาตลอด ส่วนโปแลนด์ ตรงกันข้ามคือ จากที่ปี พ.ศ. 2545 มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบสูง ถึง 120.04 เป็น 19.02 ในปีพ.ศ. 2547

12) ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์) (HS: 400122)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับสองรองจาก เวียดนาม มาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2546 แต่ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งคือ อินโดนีเซีย (RCA=19.98) ส่วนประเทศอื่นๆมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=15.77), มาเลเซีย (RCA=10.55), เวียดนาม (RCA=7.75) และ ฟิลิปปินส์ (RCA=1.27) ประเทศที่น่าสนใจคือ เวียดนาม ซึ่งมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมากตลอดจนในปี พ.ศ. 2545 มีค่า RCA ถึง 40.86 แต่ต่อมาความได้เปรียบลดลงอย่างมาก

13) สตาร์ชอื่นๆ (นอกจากที่ทำจากข้าวสาลี ข้าวโพด มันฝรั่ง และมันสำปะหลัง) (HS: 110819)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเป็นอันดับหนึ่งมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยในปี พ.ศ. 2547 แต่ละประเทศมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังนี้ ไทย (RCA=15.28), เบลเยียม (RCA=7.35), เนเธอร์แลนด์ (RCA=4.79) และ ญี่ปุ่น (RCA=3.13) ส่วน สหรัฐอเมริกา มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบโดยมีค่า RCA เท่ากับ 0.44 แนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของแต่ละประเทศไม่คงที่

14) เนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆ (ไม่รวมสด แช่เย็น หรือแช่เย็นจนแข็ง) (HS:030490)

ในปี พ.ศ. 2547 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้เป็นอันดับที่ 3 (RCA=5.56) รองจาก เวียดนาม (RCA=23.43) และ สหรัฐอเมริกา (RCA=6.43) แต่มากกว่า แคนาดา (RCA=4.33) และ เกาหลีใต้ (RCA=0.55) โดยแต่ละประเทศรวมทั้งประเทศไทยมีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้ไม่คงที่ ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่แท้จริงของไทยคือ เวียดนาม โดยปลาที่เวียดนามส่งออกมากที่สุดคือ ปลาผอก (Catfish) อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ผู้ส่งออก พบว่า ไทยมีความสามารถในการแข่งขันมากกว่าเวียดนาม เนื่องจากสินเชื่อเพื่อการส่งออกของไทยที่ให้ผู้ส่งออก (Packing Credit) และโครงสร้างพื้นฐานของไทย มีคุณภาพมากกว่าเวียดนาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

15) เมล็ดพืชผัก (HS: 120991)

ในปี พ.ศ. 2547 ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้เป็นอันดับที่ 3 (RCA=3.61) รองจาก อิสราเอล (RCA=52.45), เนเธอร์แลนด์ (RCA=24.96) แต่มากกว่า ญี่ปุ่น (RCA=1.79) และ สหรัฐอเมริกา (RCA=1.46) โดยแต่ละประเทศมีแนวโน้มความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้ไม่คงที่

16) ปลา แช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมเนื้อปลาแบบฟิลเล อื่นๆไม่รวมตับและไข่ (HS: 030379)

สินค้าชนิดนี้ของไทยมีค่า RCA มีแนวโน้มลดลงมากตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา แต่ในปี พ.ศ. 2547 ค่า RCA เพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.38 อย่างไรก็ตามไทยก็มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญมาโดยตลอด โดยในปี 2547 ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมาก ที่สุดเรียงจากน้อยไปหามากดังนี้ ไอซ์แลนด์ (RCA=1,378.11), นอร์เวย์ (RCA=69.37), รัสเซีย (RCA=5.87) และ อินเดีย (RCA=5.66) ที่น่าสนใจคือ อินเดีย ซึ่งถือว่าเป็นคู่แข่งที่แท้จริงของไทย เนื่องจากส่งออกปลาชนิดเดียวกัน โดยความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอินเดีย มีแนวโน้มลดลงอย่างมากจากค่า RCA เท่ากับ 51.55 ในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 รองจาก ไอซ์แลนด์ เป็น 5.66 ในปี พ.ศ. 2547 เนื่องจากแม้ว่าอินเดียจะมีทรัพยากรมากแต่ไม่มีคนจับ

17) กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030613)

สำหรับสินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญมาตั้งแตปีพ.ศ. 2543 และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยมาจากค่า RCA = 2.68 ในปี พ.ศ. 2543 เหลือ 1.59 ในปี พ.ศ. 2547 โดยที่ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุดเรียงจากน้อยไปหามากดังนี้ กรีนแลนด์ (RCA=3,011.22), เดนมาร์ก (RCA=33.06), แคนาดา (RCA=25.38) และ อินเดีย (RCA=10.03) โดยประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากอย่างกรีนแลนด์ มีแนวโน้มได้เปรียบเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ กรีนแลนด์ เดนมาร์ก และแคนาดา ไม่ใช่คู่แข่งของเราอย่างแท้จริง เนื่องจากเป็นกุ้งคนละพันธุ์

18) ปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย (ที่นอกจากมีชีวิต สด หรือแช่เย็น) (HS: 030749)

สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความเสียเปรียบ โดยเปรียบเทียบในปี พ.ศ. 2544 (RCA=0.94) แต่ในปีต่อไปความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2547 ค่า RCA ของไทยเท่ากับ 1.22 โดยประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุดเรียงลำดับจากน้อยไปมากดังนี้ เกาหลีเหนือ (RCA=165.84), เปรู (RCA=63.18), นิวซีแลนด์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(RCA=33.80) และ เกาหลีใต้ (RCA=1.72) ประเทศที่น่าสนใจคือ เกาหลีเหนือ ซึ่งจากเดิมในปี พ.ศ. 2543 เสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าชนิดนี้แต่ต่อมากลับมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีสูงขึ้นเรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2547 มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุด และอีกประเทศหนึ่งที่น่าสนใจคือเปรู ที่มีความได้เปรียบค่อนข้างสูง แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ส่งออก พบว่า ที่จีนมีการนำเข้าจากเปรู อาจจะเป็นการที่ประเทศจีนไปจับปลาหมึกมาจากเปรู ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นเปรูก็ไม่ถือว่าเป็นคู่แข่งขันของไทย

19) น้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมี (HS: 151190)

ช่วงปี พ.ศ. 2543-2547 สินค้าชนิดนี้ประเทศไทยมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบมาตลอด ในปี พ.ศ. 2547 ไทยมีค่า RCA เท่ากับ 0.19 และอีกสองประเทศก็มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบเช่นกัน คือ เวียดนาม (RCA=0.11) และ สิงค์โปร์ (RCA=0.01) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากค่า RCA คำนวณจากมูลค่าการส่งออก ซึ่งในสินค้าชนิดนี้ทั้ง 3 ประเทศ มีมูลค่าการส่งออกไปยังจีนน้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่อย่างมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ดังนั้นจึงมีเพียง 2 ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบได้แก่ อินโดนีเซีย (RCA=23.21) และ มาเลเซีย (RCA=21.51)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า ประเทศเวียดนามถือได้ว่าเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทยในสินค้าหลายชนิด เช่น กลุ่มสินค้าอาหารทะเล ผลไม้ มันสำปะหลัง ฯ แต่อย่างไรก็ตามปัจจุบันไทยยังคงมีความได้เปรียบเหนือประเทศคู่แข่งขัน เนื่องจากไทยมีโครงสร้างพื้นฐาน และระบบการขนส่งที่ดีกว่าประเทศคู่แข่ง นอกจากนั้นภาครัฐบาลยังให้การสนับสนุนด้านสินเชื่อเพื่อการส่งออก (Packing Credit) สูงกว่ารัฐบาลประเทศคู่แข่งอีกด้วย

7.2 ผลการศึกษาพลวัตรความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าไทยในประเทศจีน

การพิจารณาพลวัตรความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Dynamic Revealed Comparative Advantage) เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงค่า RCA ว่ามาจากการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนการส่งออกสินค้าของประเทศผู้ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีนเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 6 สถานการณ์ ดังรายละเอียดที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 โดยผลการศึกษาสามารถอธิบายเป็นกลุ่มดังนี้

7.2.1 กลุ่มสินค้าที่ไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ตลาดเป้าหมาย (ประเทศจีน)โดยรวมมีการนำเข้าเพิ่มขึ้น และประเทศผู้ส่งออกก็สามารถส่งออกเพิ่มขึ้นได้ รวดเร็วกว่า อัตราการขยายตัวของการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า เรียกสถานการณ์นี้ว่า "ดาวรุ่งพุ่งแรง" มี 4 รายการดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1) มันสำปะหลัง (HS: 071410)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ามันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 175.20 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 171.37 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดโดยมีมูลค่าการส่งออก 273.15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 79.44 ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.66 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทยคือ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** กล่าคือ สัดส่วนการส่งออกของไทยสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 95.31 ซึ่งมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของจีนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.01

ส่วนคู่แข่งที่สำคัญอย่าง เวียดนาม และ อินโดนีเซีย อยู่ในสถานการณ์ **ดาวไม่ทน** และ **เสียโอกาส** ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2547 จีนนำเข้าสินค้าชนิดนี้จาก 3 ประเทศดังกล่าวเท่านั้น

2) ปลายข้าว (HS: 100640)

ประเทศจีนเริ่มมีการนำเข้าสินค้า ปลายข้าว ในปี พ.ศ. 2546 และในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2546-2547 ผู้ที่เป็นผู้ส่งออกหลัก คือ ประเทศไทย และจะถือได้ว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกเพียงรายเดียวก็ว่าได้ เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 99 ทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่าการส่งออก 3.66 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเป็นประเทศผู้ส่งออกเพียงรายเดียว ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.87 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทยคือ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** โดยสัดส่วนการส่งออกของไทยขยายตัวได้ร้อยละ 72.81 ซึ่งมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของจีนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.71 โดยจีนนำเข้าปลายข้าวเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์เนื่องจากราคาถูก

3) ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด (HS: 080450)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าฝรั่ง มะม่วง และมังคุด เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 42.68 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 18.81 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดโดยมีมูลค่าการส่งออก 29.55 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 79.08 ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.19 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** กล่าวคือ สัดสวนการส่งออกของไทยสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 54.15 ซึ่งมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของจีนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.03

ส่วนคู่แข่งรายที่สำคัญอย่าง เวียดนาม, ไต้หวัน และ มาเลเซีย ก็อยู่ในสถานการณ์ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** เหมือนกัน มีฟิลิปปินส์ เพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **เสียโอกาส**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4) น้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมี (HS: 151190)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าน้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 48.38 ต่อปี และมีขนาดของตลาดเฉลี่ยประมาณ 1,003 ล้านเหรียญสหรัฐฯต่อปี ซึ่งถือว่ามีขนาดใหญ่มาก ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 3 โดยแต่มีมูลค่าการส่งออกเพียงแค่ 7.42 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 0.4 เนื่องจากมีการกระจุกตัวของการนำเข้าสินค้าชนิดนี้อยู่เพียง 2 ประเทศแรกเท่านั้นได้แก่ มาเลเซีย และ อินโดนีเซีย สำหรับสถานการณ์ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.32 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** กล่าวคือ สัดส่วนการส่งออกของไทยสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 50.15 ซึ่งมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของจีนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.90

ประเทศอินโดนีเซียอยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งรายอื่นๆ คือ เวียดนาม และ สิงค์โปร์ อยู่ในสถานการณ์ **เสียโอกาส** มีมาเลเซีย เพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **ดวงไม่ทัน**

7.2.2 กลุ่มสินค้าที่ไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ประเทศผู้ส่งออกมีความสามารถในการส่งออกโดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ประเทศผู้นำเข้ามีอัตราการขยายตัวของการนำเข้าลดลง เรียกสถานการณ์นี้ว่า "สวนกระแส" มี 6 รายการดังนี้

1) พืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ (HS: 060290)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าพืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 20.77 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 15.82 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุด โดยมีมูลค่าการส่งออก 5.78 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 26.34 และความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 94.34 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **สวนกระแส** กล่าวคือ สัดส่วนการส่งออกของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 93.17 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –20.64 ซึ่งตรงข้ามกับคู่แข่งที่สำคัญ เช่น ไต้หวัน, เนเธอร์แลนด์, ญี่ปุ่น และ เกาหลีใต้ ที่อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ**

2) กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง (HS: 080300)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ากล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง ลดลงเฉลี่ยร้อยละ –10.39 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 105.69 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนเป็นอันดับที่ 4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โดยมีมูลค่าการส่งออก 1.94 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดเพียงร้อยละ 2.08 แต่ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 94.58 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **สวนกระแส** โดยประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 75.56 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –351.33

ประเทศเวียดนามก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย แต่ประเทศคู่แข่งที่สำคัญรายอื่นๆ คือ ฟิลิปปินส์, เอกวาดอร์ และ อินโดนีเซีย อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ**

3) ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806 (ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง) (HS: 081340)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าผลไม้แห้งยกเว้นประเภท 0801-0806 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.62 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดเฉลี่ยประมาณปีละ 25.03 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุด โดยมีมูลค่าการส่งออก 27.32 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 93.66 ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.70 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **สวนกระแส** โดยประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 65.62 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –98.71 ทั้งนี้เนื่องจากการเจรจาสัญญา FTA ของไทยกับจีนสำเร็จในปลายปี พ.ศ. 2546 ประกอบกับการเจรจาสัญญา FTA ของจีนกับประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปยังไม่ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้จีนมีการนำเข้าผลไม้จากไทยสูงมาก

สำหรับประเทศออสเตรเลีย และ สหรัฐอเมริกา อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย แต่อีกสองประเทศ คือ พม่า และ เวียดนาม อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ**

4) ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ (HS: 060310)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 16.38 ต่อปี แต่มีขนาดเฉลี่ยของตลาดไม่มากเพียงปีละประมาณ 0.82 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดโดยมีมูลค่าการส่งออก 1.04 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 88.46 ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.90 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **สวนกระแส** โดยประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.17 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –45.87

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

คู่แข่งรายอื่นๆ คือ นิวซีแลนด์, ญี่ปุ่น และ แอฟริกาใต้ ก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทยมีเพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ** คือ เนเธอร์แลนด์

5) ครั่ง (HS: 130110)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าครั่งเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 110.58 ต่อปี แต่มีขนาดของตลาดไม่ใหญ่เฉลี่ยประมาณ 0.81 ล้านเหรียญสหรัฐฯต่อปี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 1 โดยมีมูลค่าการส่งออก 1.13 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 83.89 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.68 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **สวนกระแส** โดยประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.17 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –16.34

ส่วนคู่แข่งที่สำคัญรายอื่นๆ คือ อินเดีย, สหรัฐอเมริกา, ญี่ปุ่น และ ฝรั่งเศส ก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน

6) เนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆ (ไม่รวมสด แช่เย็น หรือแช่เย็นจนแข็ง) (HS:030490)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าเนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 29.13 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 16.06 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยการส่งออกไปจีนเฉลี่ยปีละ 2.44 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดเฉลี่ยร้อยละ 16.70 ต่อปี สำหรับสถานการณ์ความได้เปรียบของไทยคือ **สวนกระแส** โดยประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศจีนได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.59 ทั้งที่ประเทศจีนมีสัดส่วนนำเข้าสินค้าชนิดนี้ลดลงร้อยละ –18.89 ประเทศคู่แข่งที่สำคัญรายอื่นๆ คือ สหรัฐอเมริกา, เวียดนาม และ แคนาดา ก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับไทย ยกเว้น ประเทศเกาหลีใต้ ที่อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ**

7.2.3 กลุ่มสินค้าที่ไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ตลาดเป้าหมาย (ประเทศจีน) โดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น และประเทศผู้ส่งออกก็สามารถส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ความสามารถในการส่งออกของประเทศผู้ส่งออกกลับขยายตัว ต่ำกว่า อัตราการขยายตัวของการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า เรียกสถานการณ์นี้ว่า "คว้าไม่ทัน" มี 3 รายการดังนี้

1) สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง (HS: 110814)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าสตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 62.04 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 71.01 ล้านเหรียญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 1 โดยมีมูลค่าการส่งออก 66.05 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 46.45 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –5.59 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทยคือ **ด้วไม่ทัน** กล่าวคือ ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนเพิ่มร้อยละ 60.90 แต่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มร้อยละ 62.97

ส่วนคู่แข่งที่สำคัญ คือ เวียดนาม, อินโดนีเซีย และ โปแลนด์ อยู่ในสถานการณ์ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** มีเนเธอร์แลนด์ เพียงประเทศเดียวที่อยู่ใน สถานการณ์ **เสียโอกาส**

2) น้ำยางธรรมชาติ (HS: 400110)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าน้ำยางธรรมชาติเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 37.09 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 92.58 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 1 โดยมีมูลค่าการส่งออก 123.05 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 70.52 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –3.27 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ด้วไม่ทัน** กล่าวคือ ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนเพิ่มร้อยละ 22.71 แต่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มร้อยละ 25.16

ประเทศมาเลเซียก็อยู่ในสถานการณ์ด้วไม่ทันเช่นเดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งรายอื่นๆ คือ เวียดนาม และ อินโดนีเซีย อยู่ในสถานการณ์ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** มีไต้หวัน เพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **เสียโอกาส**

3) ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์) (HS: 400122)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ายางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิคเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 44.78 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ431.18 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 2 โดยมีมูลค่าการส่งออก 280.10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 32.44 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –44.03 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทยคือ **ด้วไม่ทัน** กล่าวคือ ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนเพิ่มร้อยละ 9.46 แต่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มร้อยละ 37.14

ส่วนคู่แข่งที่สำคัญ คือ มาเลเซีย และ อินโดนีเซีย อยู่ในสถานการณ์ **ดาวรุ่งพุ่งแรง** ส่วนอีกสองประเทศ คือ เวียดนาม และ ฟิลิปปินส์ อยู่ในสถานการณ์ **เสียโอกาส**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

7.2.4 กลุ่มสินค้าที่ไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ตลาดเป้าหมาย (ประเทศจีน) มีการขยายการนำเข้า แต่ประเทศผู้ส่งออกกลับมีความสามารถในการส่งออกลดลง ทำให้ความได้เปรียบทางด้านการส่งออกของประเทศผู้ส่งออกลดลง เรียกสถานการณ์นี้ว่า "เสียโอกาส" มี 1 รายการดังนี้

1) ทุเรียนสด (HS: 081060)

ประเทศจีนเริ่มมีการนำเข้าสินค้า ทุเรียนสด ในปี พ.ศ. 2545 และในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2547 ผู้ที่เป็นผู้ส่งออกหลัก คือ ประเทศไทย และจะถือได้ว่าเป็นผู้ส่งออกเพียงรายเดียวก็ว่าได้ เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 99 ทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่าการส่งออก 52.50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเป็นประเทศผู้ส่งออกเพียงรายเดียว ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –8.38 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **เสียโอกาส** กล่าวคือ ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนลดลงร้อยละ –2.99 แต่ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มร้อยละ 4.97

7.2.5 กลุ่มสินค้าที่ไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ตลาดเป้าหมาย (ประเทศจีน) และประเทศผู้ส่งออกต่างก็มีแนวโน้มขยายตัวลดลง แต่ประเทศผู้ส่งออกมีความสามารถในการส่งออกลดลง รวดเร็วกว่าการลดลงของการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า เรียกสถานการณ์นี้ว่า "ถอยนำ" มี 10 รายการดังนี้

1) กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030613)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ากุ้งอื่นๆ แช่เย็นจนแข็งจากโลกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.34 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 116.97 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนเฉลี่ยปีละ 4.36 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดเฉลี่ยร้อยละ 3.69 ต่อปี สำหรับสถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ -141.08 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -304.55 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศอินเดียก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งรายอื่นอย่าง กรีนแลนด์ และ เดนมาร์ก อยู่ในสถานการณ์ **ตั้งรับปรับตัว** สำหรับประเทศแคนาดา อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

2) กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) ไม่แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030623)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ากุ้งอื่นๆ ไม่แช่เย็นจนแข็งจากโลกลดลงเฉลี่ยร้อยละ –3.99 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 11.46 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดตลอด 5 ปีที่ผ่านมา และในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยการส่งออกไปจีน 7.33 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ละ 64.54 แต่ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –16 ดังนั้น สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –199.82 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -246.24 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศสิงค์โปร์ก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งรายอื่นอย่างประเทศอินโดนีเซีย, กัมพูชา และ ญี่ปุ่น อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

3) เมล็ดพืชผัก (HS: 120991)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าเมล็ดพืชผัก เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.65 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 31.60 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 6 โดยมีมูลค่าการส่งออก 2.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 7.43 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –29.05 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –122.89 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -187.64 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศญี่ปุ่นก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งรายอื่นๆ คือ สหรัฐอเมริกา และ อิสราเอล อยู่ในสถานการณ์ **ตั้งรับปรับตัว** มีเนเธอร์แลนด์ เพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

4) สตาร์ชอื่นๆ (นอกจากที่ทำจากข้าวสาลี ข้าวโพด มันฝรั่ง และมันสำปะหลัง) (HS: 110819)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าสตาร์ชอื่นๆจากโลกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.06 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 3.07 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากเป็นอันดับ 2 โดยมีมูลค่าการส่งออก 1.23 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 31.44 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –52.25 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –66.67 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -153.75 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ส่วนคู่แข่งที่สำคัญอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา และ เนเธอร์แลนด์ ก็อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ** เหมือนกัน มีญี่ปุ่น และ เบลเยียม อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

5) ปลา แช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมเนื้อปลาแบบฟิลเล อื่นๆไม่รวมตับและไข่ (HS: 030379)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 จีนนำเข้าสินค้า ปลา แช่เย็นจนแข็ง เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยมีอัตราการขยายตัวของการนำเข้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10.84 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 217.76 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยการส่งออกไปจีนเฉลี่ยปีละ 10.73 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดเฉลี่ยร้อยละ 4.91 ต่อปี สำหรับ สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ฉอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีน มีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –66.27 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -144.35 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศอินเดียก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย แต่ประเทศรัสเซีย และ ไอซ์แลนด์ อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส** ส่วนประเทศนอร์เวย์ ที่ถือว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดอยู่ในสถานการณ์ **ตั้งรับปรับตัว**

6) ปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย (ที่นอกจากมีชีวิต สด หรือแช่เย็น) (HS: 030749)

ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย มีมูลค่า 124.24 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และในช่วง 5 ปีที่ผ่านมามีการขยายตัวร้อยละ 12.64 ต่อปี สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2547 มีการส่งออกไปจีน4.22 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 2.51 ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –1.97 ดังนั้น สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ฉอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –95.53 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -99.38 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศเกาหลีใต้ก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งที่สำคัญรายอื่นอย่างเกาหลีเหนือ, เปรู และ นิวซีแลนด์ อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

7) ยางแผ่นรมควัน (HS: 400121)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้ายางแผ่นรมควัน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 13.58 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 321.78 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดตลอด 5 ปีที่ผ่านมาและมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 80 ทุกปี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออก 318.65 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 80.16 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –19.65 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ฉอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –66.44 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -99.16 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประเทศมาเลเซียก็อยู่ในสถานการณ์ถอยนำเช่นเดียวกับไทย ส่วนคู่แข่งที่สำคัญรายอื่นอย่างประเทศอินโดนีเซีย, อินเดีย และ พม่า อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

8) ผลไม้สดอื่นๆ (ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ เงาะ สับปะรด) (HS: 081090)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าผลไม้สดอื่นๆ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 16.65 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 66.49 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดตลอด 5 ปีที่ผ่านมา (ยกเว้นเพียงปี พ.ศ. 2546) และในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยการส่งออกไปจีนมูลค่า 68.71 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 82.88 แต่ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –24.59 ดังนั้นสถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –58.17 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -97.07 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญอย่าง ไต้หวัน, มาเลเซีย และ สหรัฐอเมริกาก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับไทย มีเพียงประเทศเดียว คือ เวียดนาม ที่อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส**

9) เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ (HS: 350510)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าเดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 14.56 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยปีละประมาณ 63.06 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปจีนมากเป็นอันดับ 1 โดยมีมูลค่าการส่งออก 46.94 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 52.56 ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –7.03 ทำให้สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –50.82 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -61.42 ซึ่งลดลงมากกว่าสัดส่วนการนำเข้าของประเทศจีน ส่วนคู่แข่งรายอื่นๆ คือ สหรัฐอเมริกา, ญี่ปุ่น และ อินโดนีเซีย อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส** มีไต้หวันเพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **ตั้งรับปรับตัว**

10) ข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม (HS: 100630)

ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2547 ประเทศจีนมีการนำเข้า สินค้าข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 37.23 ต่อปี และมีขนาดเฉลี่ยของตลาดปีละประมาณ 127.02 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกหลัก เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 95 ทุกปี และในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดนี้ไปยังจีนมากที่สุดโดยมีมูลค่าการส่งออก 242.34 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 97.32 แต่ความได้เปรียบในการแข่งขันของไทยที่วัดจากค่า RCA ลดลงร้อยละ –

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

8.39 ทำให้ สถานการณ์ความได้เปรียบของไทย คือ **ถอยนำ** กล่าวคือ ประเทศจีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลงร้อยละ –12.64 แต่ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ -22.10

ส่วนคู่แข่งรายอื่นๆ คือ ลาว และ สหรัฐอเมริกา ก็อยู่ในสถานการณ์ **ถอยนำ** เหมือนกัน มีเวียดนามเพียงประเทศเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ **สวนกระแส** เนื่องจากเวียดนามประสบความสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพข้าวในปี พ.ศ. 2545-2546 ดังนั้นปัจจุบันเวียดนามจึงก้าวเข้ามาเป็นคู่แข่งขันในการส่งออกข้าวกับไทย ทั้งในตลาดข้าวคุณภาพดี และข้าวคุณภาพปานกลางและคุณภาพต่ำ

ตารางที่ 7.3 สถานภาพในการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีน (ระหว่างปีพ.ศ. 2543-2547)

เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง(หน่วย : ร้อยละ)

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			สถานภาพในการส่งออก
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	
ปลาแช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมเนื้อปลาแบบฟิลเลอื่นๆไม่รวมตับและไข่ (HS: 030379)	ไทย	-28.91	-114.35	>	-66.27	ถอยนำ
	นอร์เวย์	26.06	-22.94	<	-66.27	ตั้งรับปรับตัว
	รัสเซีย	72.66	54.55		-66.27	สวนกระแส
	อินเดีย	-811.10	-1414.92	>	-66.27	ถอยนำ
	ไอซ์แลนด์	53.20	22.19		-66.27	สวนกระแส
เนื้อปลาแบบฟิลเลและเนื้อปลาแบบอื่นๆ (ไม่รวมสด แช่เย็น หรือแช่เย็นจนแข็ง) (HS:030490)	ไทย	27.32	13.59		-18.89	สวนกระแส
	สหรัฐอเมริกา	25.60	11.54		-18.89	สวนกระแส
	เวียดนาม	81.35	77.83		-18.89	สวนกระแส
	เกาหลีใต้	-63.72	-94.65	>	-18.89	ถอยนำ
	แคนาดา	92.89	91.55		-18.89	สวนกระแส
กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030613)	ไทย	-67.81	-304.55	>	-141.08	ถอยนำ
	แคนาดา	60.95	5.85		-141.08	สวนกระแส
	อินเดีย	-180.85	-577.06	>	-141.08	ถอยนำ
	กรีนแลนด์	54.19	-10.44	<	-141.08	ตั้งรับปรับตัว
	เดนมาร์ก	16.89	-100.36	<	-141.08	ตั้งรับปรับตัว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	สถานภาพในการส่งออก
กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกลีอบสเตอร์และล็อบสเตอร์)ไม่แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030623)	ไทย	-15.48	-246.24	>	-199.82	ถอยนำ
	อินโดนีเซีย	85.99	58.00		-199.82	สวนกระแส
	กัมพูชา	86.46	59.41		-199.82	สวนกระแส
	ญี่ปุ่น	99.88	99.65		-199.82	สวนกระแส
	สิงค์โปร์	-286.11	-1057.64	>	-199.82	ถอยนำ
ปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย(ที่นอกจากมีชีวิต สด หรือแช่เย็น) (HS: 030749)	ไทย	-1.97	-99.38	>	-95.53	ถอยนำ
	เกาหลีใต้	-28.59	-151.44	>	-95.53	ถอยนำ
	เกาหลีเหนือ	99.64	99.30		-95.53	สวนกระแส
	เปรู	91.26	82.91		-95.53	สวนกระแส
	นิวซีแลนด์	93.94	88.15		-95.53	สวนกระแส
พืชมีชีวิตอื่นๆ(รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ (HS: 060290)	ไทย	94.34	93.17		-20.64	สวนกระแส
	ไต้หวัน	-83.61	-121.51	>	-20.64	ถอยนำ
	เนเธอร์แลนด์	-46.45	-76.67	>	-20.64	ถอยนำ
	เกาหลีใต้	-40.98	-70.08	>	-20.64	ถอยนำ
	สหรัฐอเมริกา	-2.75	-23.95	>	-20.64	ถอยนำ
ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ(HS: 060310)	ไทย	67.90	53.17		-45.87	สวนกระแส
	เนเธอร์แลนด์	-524.16	-810.43	>	-45.87	ถอยนำ
	นิวซีแลนด์	89.28	86.50		-45.87	สวนกระแส
	ญี่ปุ่น	68.90	54.63		-45.87	สวนกระแส
	แอฟริกาใต้	51.17	28.77		-45.87	สวนกระแส
มันสำปะหลัง (HS: 071410)	ไทย	70.66	95.31	>	84.01	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	เวียดนาม	-9.09	82.56	<	84.01	ดาวไม่ทัน
	อินโดนีเซีย	-575.17	-7.95		84.01	เสียโอกาส
	พม่า	-	-		-	-
	ฮ่องกง	-	-		-	-

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	สถานภาพในการส่งออก
กล้วยรวมถึงกล้วย สด หรือแห้ง (HS: 080300)	ไทย	94.58	75.56		-351.33	สวนกระแส
	ฟิลิปปินส์	-8.51	-389.73	>	-351.33	ถอยนำ
	เอกวาดอร์	-129.99	-938.01	>	-351.33	ถอยนำ
	เวียดนาม	95.77	80.91		-351.33	สวนกระแส
	อินโดนีเซีย	-31.59	-493.90	>	-351.33	ถอยนำ
ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด (HS: 080450)	ไทย	27.19	54.15	>	37.03	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	ฟิลิปปินส์	-334.52	-173.63		37.03	เสียโอกาส
	เวียดนาม	20.76	50.10	>	37.03	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	ไต้หวัน	28.15	54.75	>	37.03	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	มาเลเซีย	91.37	94.57	>	37.03	ดาวรุ่งพุ่งแรง
ทุเรียนสด (HS: 081060)*	ไทย	-8.38	-2.99		4.97	เสียโอกาส
	มาเลเซีย	-	-		-	-
	เวียดนาม	-	-		-	-
	ชิลี	-	-		-	-
	สหรัฐอเมริกา	-	-		-	-
ผลไม้สดอื่นๆ(ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ เงาะ สับปะรด) (HS: 081090)	ไทย	-24.59	-97.07	>	-58.17	ถอยนำ
	เวียดนาม	98.27	97.26		-58.17	สวนกระแส
	ไต้หวัน	-7.24	-69.63	>	-58.17	ถอยนำ
	มาเลเซีย	-42855.03	-67842.23	>	-58.17	ถอยนำ
	สหรัฐอเมริกา	-4696.72	-7486.99	>	-58.17	ถอยนำ
ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806(ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง) (HS: 081340)	ไทย	82.70	65.62		-98.71	สวนกระแส
	พม่า	-439.56	-972.17	>	-98.71	ถอยนำ
	เวียดนาม	-7172.37	-14351.09	>	-98.71	ถอยนำ
	ออสเตรเลีย	58.23	28.54		-98.71	สวนกระแส
	สหรัฐอเมริกา	78.77	57.82		-98.71	สวนกระแส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	สถานภาพในการส่งออก
ข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม (HS: 100630)	ไทย	-8.39	-22.10	>	-12.64	ถอยนำ
	เวียดนาม	98.99	99.47		-12.64	สวนกระแส
	ลาว	-107.67	-89.53	>	-12.64	ถอยนำ
	สหรัฐอเมริกา	-404.88	-468.72	>	-12.64	ถอยนำ
	ญี่ปุ่น	-	-		-	-
ปลายข้าว (HS: 100640)*	ไทย	3.87	72.81	>	71.71	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	เวียดนาม	-	-		-	-
	ไต้หวัน	-	-		-	-
	แคนาดา	-	-		-	-
	สหรัฐอเมริกา	-	-		-	-
สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง (HS: 110814)	ไทย	-5.59	60.90	<	62.97	ดาวไม่ทัน
	เวียดนาม	47.76	80.66	>	62.97	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	อินโดนีเซีย	96.85	98.83	>	62.97	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	เนเธอร์แลนด์	-170.93	-0.32		62.97	เสียโอกาส
	โปแลนด์	2.18	63.78	>	62.97	ดาวรุ่งพุ่งแรง
สตาร์ชอื่นๆ(นอกจากที่ทำจากข้าวสาลี ข้าวโพด มันฝรั่ง และมันสำปะหลัง) (HS: 110819)	ไทย	-52.25	-153.75	>	-66.67	ถอยนำ
	ญี่ปุ่น	47.71	12.84		-66.67	สวนกระแส
	เบลเยียม	93.97	89.78		-66.67	สวนกระแส
	สหรัฐอเมริกา	-21.53	-102.55	>	-66.67	ถอยนำ
	เนเธอร์แลนด์	-3.19	-71.99	>	-66.67	ถอยนำ
เมล็ดพืชผัก (HS: 120991)	ไทย	-29.05	-187.64	>	-122.89	ถอยนำ
	ญี่ปุ่น	-39.75	-211.50	>	-122.89	ถอยนำ
	เนเธอร์แลนด์	87.54	72.24		-122.89	สวนกระแส
	สหรัฐอเมริกา	0.83	-121.03	<	-122.89	ตั้งรับปรับตัว
	อิสราเอล	34.70	-45.55	<	-122.89	ตั้งรับปรับตัว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	สถานภาพในการส่งออก
ครั่ง (HS: 130110)*	ไทย	35.68	25.17		-16.34	สวนกระแส
	อินเดีย	63.37	57.39		-16.34	สวนกระแส
	สหรัฐอเมริกา	68.80	63.70		-16.34	สวนกระแส
	ญี่ปุ่น	96.53	91.54		-16.34	สวนกระแส
	ฝรั่งเศส	66.01	17.04		-16.34	สวนกระแส
น้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมี (HS: 151190)*	ไทย	4.32	50.15	>	47.90	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	มาเลเซีย	-25.54	24.25	<	47.90	คว้าไม่ทัน
	อินโดนีเซีย	28.68	56.96	>	47.90	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	เวียดนาม	-1730.37	-1004.52		47.90	เสียโอกาส
	สิงค์โปร์	-3156.09	-1864.85		47.90	เสียโอกาส
เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ (HS: 350510)	ไทย	-7.03	-61.42	>	-50.82	ถอยนำ
	สหรัฐอเมริกา	82.60	73.76		-50.82	สวนกระแส
	ญี่ปุ่น	53.51	29.89		-50.82	สวนกระแส
	ไต้หวัน	8.20	-38.45	<	-50.82	ตั้งรับปรับตัว
	อินโดนีเซีย	77.03	65.35		-50.82	สวนกระแส
น้ำยางธรรมชาติ (HS: 400110)	ไทย	-3.27	22.71	<	25.16	คว้าไม่ทัน
	มาเลเซีย	-31.10	1.88	<	25.16	คว้าไม่ทัน
	เวียดนาม	25.76	44.44	>	25.16	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	อินโดนีเซีย	22.64	42.10	>	25.16	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	ไต้หวัน	-589.08	-415.73		25.16	เสียโอกาส
ยางแผ่นรมควัน (HS: 400121)	ไทย	-19.65	-99.16	>	-66.44	ถอยนำ
	อินโดนีเซีย	61.32	35.62		-66.44	สวนกระแส
	อินเดีย	99.84	99.74		-66.44	สวนกระแส
	มาเลเซีย	-23.20	-105.05	>	-66.44	ถอยนำ
	พม่า	94.81	91.37		-66.44	สวนกระแส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลิตภัณฑ์	ประเทศ	แนวโน้มค่า RCA (ปี พ.ศ. 2543-2547)	แนวโน้มส่วนแบ่งสินค้าเกษตรใน			
			การส่งออกของประเทศผู้ส่งออก		การนำเข้าของประเทศจีน	สถานภาพในการส่งออก
ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์) (HS: 400122)	ไทย	-44.03	9.46	<	37.14	ด้อยไม่ทัน
	มาเลเซีย	10.36	43.66	>	37.14	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	อินโดนีเซีย	72.31	82.60	>	37.14	ดาวรุ่งพุ่งแรง
	เวียดนาม	-344.30	-179.29		37.14	เสียโอกาส
	ฟิลิปปินส์	-104.57	-28.60		37.14	เสียโอกาส

ที่มา : คำนวณโดยใช้ข้อมูล World Trade Atlas, 2004

หมายเหตุ : * คือ สินค้าที่บางปีไทยไม่ได้ส่งออกไปยังประเทศจีน สามารถดูได้ในภาคผนวก ก

สรุปผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของสินค้าเกษตรไทยไปยังจีน ที่ทำการศึกษาสินค้า 24 รายการ พบว่า มีเพียงสินค้า 2 รายการที่ไทยมีความเสียเปรียบ คือ กล้วย และ น้ำมันปาล์ม ส่วนสินค้าที่เหลืออีก 22 รายการไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาสถานการณ์ความได้เปรียบของสินค้าไทยโดย พลวัตรความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ พบว่า

สินค้าไทยที่อยู่ในสถานการณ์ "ดาวรุ่งพุ่งแรง" มี 4 รายการสินค้า ได้แก่ มันสำปะหลัง, ปลายข้าว, ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด และ น้ำมันปาล์มและเศษของน้ำมันปาล์มไม่ดัดแปลงทางเคมี

สินค้าไทยที่อยู่ในสถานการณ์ "สวนกระแส" มี 6 รายการสินค้า ได้แก่ พืชมีชีวิตอื่นๆ (รวมราก) ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้, กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง, ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806 (ส่วนใหญ่เป็นลำไยแห้ง), ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ, ครั่ง และ เนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆ (ไม่รวมสด แช่เย็น หรือแช่เย็นจนแข็ง)

สินค้าไทยที่อยู่ในสถานการณ์ "ด้อยไม่ทัน" มี 3 รายการสินค้า ได้แก่ สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง, น้ำยางธรรมชาติ และ ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์) มีสินค้าไทยเพียงชนิดเดียวที่อยู่ในสถานการณ์ "เสียโอกาส" คือ ทุเรียนสด

สินค้าไทยที่อยู่ในสถานการณ์ "ถอยนำ" มี 10 รายการสินค้า ได้แก่ กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) แช่เย็นจนแข็ง, กุ้งอื่นๆ (ไม่รวมร็อกล็อบสเตอร์และล็อบสเตอร์) ไม่แช่เย็นจนแข็ง, เมล็ดพืชผัก, สตาร์ชอื่นๆ (นอกจากที่ทำจากข้าวสาลี ข้าวโพด มันฝรั่ง และมันสำปะหลัง), ปลา แช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมเนื้อปลาแบบฟิลเล อื่นๆไม่รวมตับและไข่, ปลาหมึก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

กระดอง และปลาหมึกกล้วย (ที่นอกจากมีชีวิต สด หรือแช่เย็น), ยางแผ่นรมควัน, ผลไม้สดอื่นๆ (ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ เงาะ สับปะรด), เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ และ ข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม สามารถดูได้จากตารางที่ 7.4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 7.4 สถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีน (ระหว่างปีพ.ศ. 2543-2547)

สินค้า	ดาวรุ่งพุ่งแรง	สวนกระแส	ตั้งรับปรับตัว	คว้าไม่ทัน	เสียโอกาส	ถอยนำ
มันสำปะหลัง (HS: 071410)	ไทย(1)			เวียดนาม(2)	อินโดนีเซีย(3)	
ปลายข้าว (HS: 100640)	ไทย					
ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด (HS: 080450)	ไทย(1), เวียดนาม(3), ไต้หวัน(4), มาเลเซีย(5)				ฟิลิปปินส์(2)	
น้ำมันปาล์ม และเศษของน้ำมันปาล์ม (HS: 151190)	ไทย(3), อินโดนีเซีย(2)			มาเลเซีย(1)	เวียดนาม(4), สิงค์โปร์(5)	
พืชมีชีวิตอื่นๆ(รวมราก) (HS: 060290)		ไทย(1)				ไต้หวัน(2), เนเธอร์แลนด์(3), เกาหลีใต้(4), สหรัฐอเมริกา(5)
กล้วยรวมถึงกล้วย สดหรือแห้ง (HS: 080300)		ไทย(4),เวียดนาม(3)				ฟิลิปปินส์(1), เอกวาดอร์(2), อินโดนีเซีย(5)
ผลไม้แห้งยกเว้นประเภท0801-0806 (HS: 081340)		ไทย(1),ออสเตรเลีย(4), สหรัฐอเมริกา(5)				พม่า(3), เวียดนาม(2)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 7.4 สถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีน (ระหว่างปีพ.ศ. 2543-2547) (ต่อ)

สินค้า	ดาวรุ่งพุ่งแรง	สวนกระแส	ตั้งรับปรับตัว	ดว้าไม่ทัน	เสียโอกาส	ถอยนำ
ดอกไม้สดชนิดที่เหมาะสำหรับจัดทำเป็นช่อดอกไม้หรือเพื่อการประดับ (HS: 060310)		ไทย(1),นิวซีแลนด์(3), ญี่ปุ่น(4),แอฟริกาใต้(5)				เนเธอร์แลนด์(2)
ครั่ง (HS: 130110)		ไทย(1),อินเดีย(2), สหรัฐอเมริกา(3), ญี่ปุ่น(4),ฝรั่งเศส(5)				
เนื้อปลาแบบฟิลเล และเนื้อปลาแบบอื่นๆ (HS: 030490)		ไทย(2),สหรัฐอเมริกา(1), เวียดนาม(3),แคนาดา(5)				เกาหลีใต้(4)
สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง (HS: 110814)	เวียดนาม(2), อินโดนีเซีย(3), โปแลนด์(5)			ไทย(1)	เนเธอร์แลนด์(4)	
น้ำยางธรรมชาติ (HS: 400110)	เวียดนาม(3), อินโดนีเซีย(4)			ไทย(1), มาเลเซีย(2)	ไต้หวัน(5)	
ยางธรรมชาติที่กำหนดไว้ในทางเทคนิค (ทีเอสเอ็นอาร์) (HS: 400122)	มาเลเซีย(1), อินโดนีเซีย(3)			ไทย(2)	เวียดนาม(4), ฟิลิปปินส์(5)	

ตารางที่ 7.4 สถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีน (ระหว่างปีพ.ศ. 2543-2547) (ต่อ)

สินค้า	ดาวรุ่งพุ่งแรง	สวนกระแส	ตั้งรับปรับตัว	ค้าไม่ทัน	เสียโอกาส	ถอยนำ
ทุเรียนสด (HS: 081060)					ไทย	
กุ้งอื่นๆแช่เย็นจนแข็ง (HS:030613)		แคนาดา(1)	กรีนแลนด์(3), เดนมาร์ก(4)			ไทย(8),อินเดีย(2)
กุ้งอื่นๆ ไม่แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030623)		อินโดนีเซีย(2), กัมพูชา(3),ญี่ปุ่น(4)				ไทย(1), สิงค์โปร์(5)
เมล็ดพืชผัก (HS: 120991)		เนเธอร์แลนด์(2)	สหรัฐอเมริกา(3), อิสราเอล(4)			ไทย(6), ญี่ปุ่น(1)
สตาร์ชอื่นๆ (HS: 110819)		ญี่ปุ่น(1),เบลเยียม(3)				ไทย(2), สหรัฐอเมริกา(4), เนเธอร์แลนด์(5)
ปลา แช่เย็นจนแข็ง (HS: 030379)		รัสเซีย(2), ไอซ์แลนด์(5)	นอร์เวย์(1)			ไทย(4),อินเดีย(3)
ปลาหมึกกระดอง และปลาหมึกกล้วย (HS: 030749)		เกาหลีเหนือ(2),เปรู(3), นิวซีแลนด์(4)				ไทย(12), เกาหลีใต้(1)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 7.4 สถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีน (ระหว่างปีพ.ศ. 2543-2547) (ต่อ)

สินค้า	ดาวรุ่งพุ่งแรง	สวนกระแส	ตั้งรับปรับตัว	คว้าไม่ทัน	เสียโอกาส	ถอยนำ
ยางแผ่นรมควัน (HS: 400121)		อินโดนีเซีย(2), อินเดีย(3),พม่า(5)				ไทย(1), มาเลเซีย(4)
ผลไม้สดอื่นๆ (HS: 081090)		เวียดนาม(2)				ไทย(1), ไต้หวัน(3), มาเลเซีย(4), สหรัฐอเมริกา(5)
เดกซ์ทริน และโมดิไฟด์สตาร์ชอื่นๆ (HS: 350510)		สหรัฐอเมริกา(2), ญี่ปุ่น(3),อินโดนีเซีย(5)	ไต้หวัน(4)			ไทย(1)
ข้าวที่สีบ้างแล้วหรือทั้งหมด จะขัดหรือไม่ขัดก็ตาม (HS: 100630)		เวียดนาม(2)				ไทย(1),ลาว(3), สหรัฐอเมริกา(4)

ที่มา : คำนวณโดยใช้ข้อมูล World Trade Atlas (2004)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นอันดับการส่งออกของประเทศนั้น ปี พ.ศ. 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved